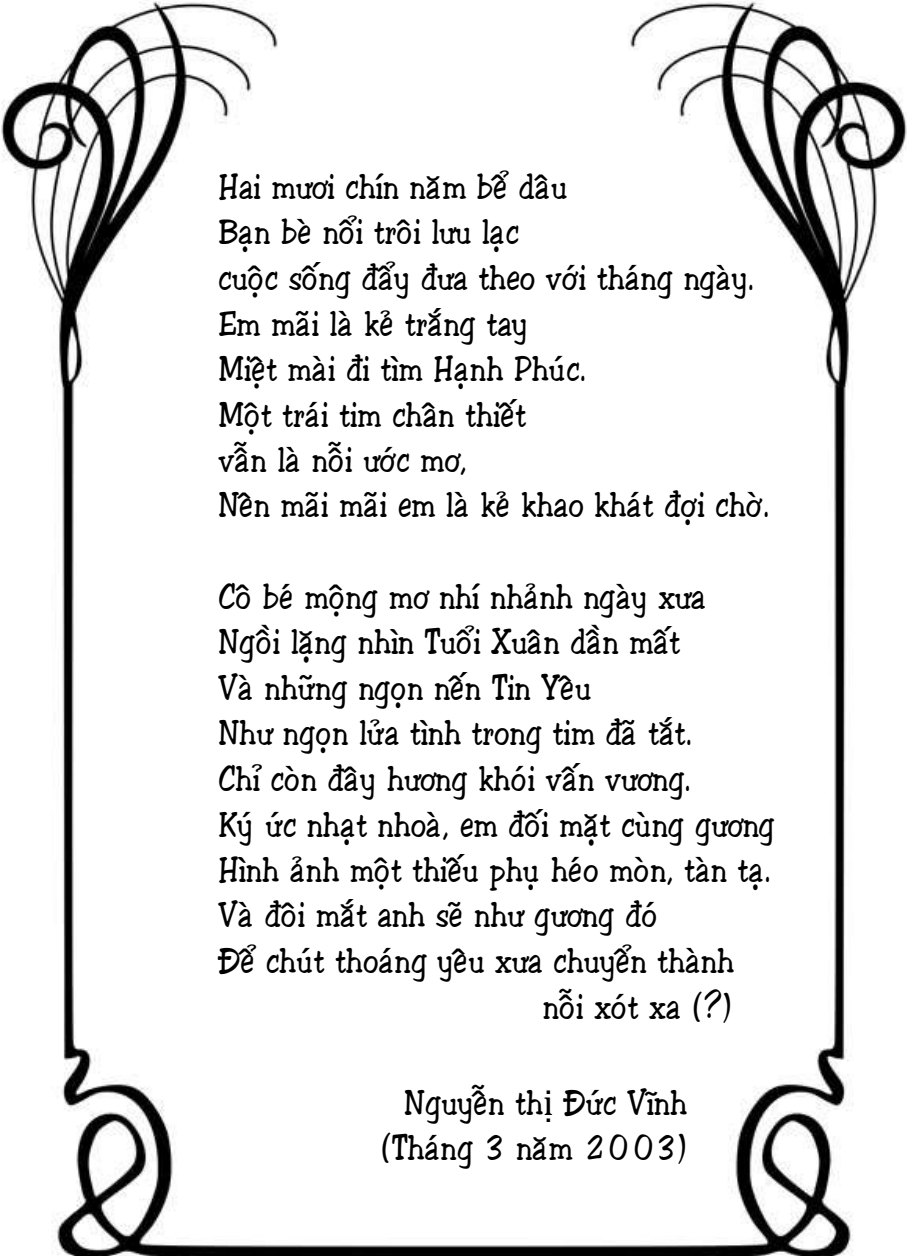

Tâm sự gửi về đầu

Thân tặng Bích Đỗ

Nghe giọng nói thân tình
qua đường dây viễn xứ.
Em gặp lại hình ảnh mình ngày cũ,
Tuổi tròn trăng tinh nghịch hồn nhiên.
Trong một xó xỉnh cũ mềm nào đó
của trái tim anh
Và trong ký ức mình
Chợt hiện lên rõ nét.

Hai mươi chín năm bẽ dâu
Bạn bè nổi trôi lưu lạc
cuộc sống đẩy đưa theo với tháng ngày.
Em mãi là kẻ trắng tay
Miệt mài đi tìm Hạnh Phúc.
Một trái tim chân thiết
vẫn là nỗi ước mơ,
Nên mãi mãi em là kẻ khao khát đợi chờ.

Cô bé mộng mơ nhí nhảnh ngày xưa
Ngồi lặng nhìn Tuổi Xuân dần mất
Và những ngọn nến Tin Yêu
Như ngọn lửa tình trong tim đã tắt.
Chỉ còn đây hương khói vẫn vương.
Ký ức nhạt nhoà, em đối mặt cùng gương
Hình ảnh một thiếu phụ héo mòn, tàn tạ.
Và đôi mắt anh sẽ như gương đó
Để chút thoáng yêu xưa chuyển thành
nỗi xót xa (?)

Nguyễn thị Đức Vinh
(Tháng 3 năm 2003)